

การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแมกน แมกด แมกบ
โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
โรงเรียนบ้านมนตรีวิทยา

THE CONSTRUCTION OF EXERCISE PACKAGE ON READING ALOUD WORDS
ENDING WITH MAE KON (-N), MAE KOD (-T), AND MAE KOB (-P)
BY USING SONGS FOR GRADE 7 STUDENTS SPEAKING THAI AS
A SECOND LANGUAGE AT BAN MONTRI WITTAYA SCHOOL

สุรีย์ แซ่ท้าว^{1*}, ยุพิน จันทร์เรือง² และ เบญจมาภรณ์ สุริยวงศ์³
Suree Saethao^{1*}, Yupin Chanrourng² and Benjamaporn Suriyawong³

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 80 ถ.พหลโยธิน ต.บ้านดู่ อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย 57100^{1,2,3}
Chiangrai Rajabhat University, 80 Pahonyothin Road, Baan Du Sub-district, Mueang District, Chiang Rai Province, 57100^{1,2,3}

*Corresponding author E-mail: teetat.hw@gmail.com

(Received: Aug 3, 2020; Revised: Apr 19, 2021; Accepted: Apr 21, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแมกน แมกด แมกบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแมกน แมกด แมกบ โดยใช้เพลง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแมกน แมกด แมกบ โดยใช้เพลง ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 27 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแมกน แมกด แมกบ โดยใช้เพลง จำนวน 3 เล่ม แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 21 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแมกน แมกด แมกบ โดยใช้เพลง จำนวน 10 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกทักษะ จากนั้นจึงทดสอบหลังเรียน (Posttest) แล้วสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

¹ นักศึกษาลัทธิศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมมีประสิทธิภาพ 84.42/85.22 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 31.60 คิดเป็นร้อยละ 85.68
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะโดยใช้เพลง, ทักษะการอ่านออกเสียง, คำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ

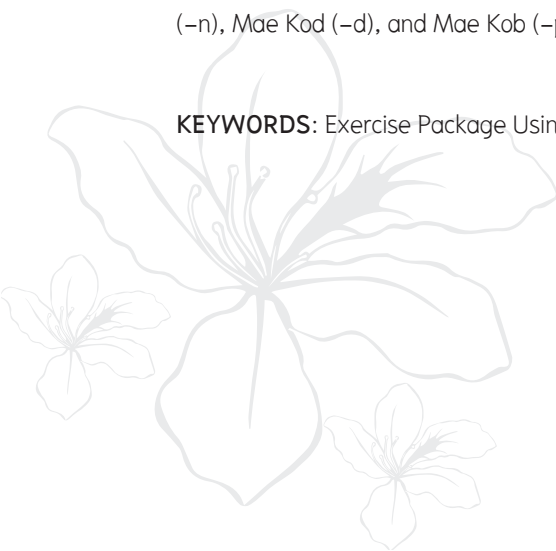
ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to construct and examine the efficiency of the read aloud exercise package on words ending with Mae Kon (-n), Mae Kod (-t), and Mae Kob (-p) by using songs for grade 7 students; 2) to compare the pre and post-learning achievements for the use of the package; 3) to assess the students' satisfaction towards the use of the package. The population were 27 grade 7 students from 1 classroom in their semester 1 of academic year 2019. The research instruments were 12 lesson plans underpinning the read aloud exercise package on words ending with Mae Kon (-n), Mae Kod (-d), and Mae Kob (-p) by using songs, 3 read aloud exercise packages on words ending, 21-item achievement test assessing the reading aloud words ending, and 10-item questionnaire examining the students' satisfaction towards the use of read aloud exercise package on words ending with Mae Kon (-n), Mae Kod (-d), and Mae Kob (-p) for grade 7 students. The data collection involved administrating pretest, learning activities underpinning, implementing posttest, and questionnaire distribution examining the students. The data was analyzed for percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that:

1. The read aloud exercise package on words ending with Mae Kon (-n), Mae Kod (-d), and Mae Kob (-p) by using songs for grade 7 students, in overall, showed the efficiency scores at 84.42/85.22 which were higher than the 80/80 standard scores.
2. The learning achievement pre and post implementation revealed that the students' posttest mean scores were higher than those of the pretest at 31.60 accounting for 85.68%.
3. Student satisfaction questionnaire revealed that grade 7 students, in overall, showed their satisfaction at the high level towards the use of read aloud exercise package on words ending with Mae Kon (-n), Mae Kod (-d), and Mae Kob (-p) by using songs.

KEYWORDS: Exercise Package Using Songs, Read Aloud Skills, Words Ending with Mae Kon, Mae Kod, Mae Kob

บทนำ

การเรียนวิชาภาษาไทยนั้น ทักษะการอ่าน นับเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาความคิด ทำให้เกิดความรู้รอบรู้ทันต่อเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงของสังคม เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยในการตัดสินใจ รู้แนวทางในการแก้ปัญหา เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ในทุก ๆ วิชา หากนักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างดีแล้ว การเรียนวิชาใด ๆ ย่อมจะประสบผลสำเร็จตามไปด้วย นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะการอ่านโดยเฉพาะการอ่านออกเสียงนั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกให้มีความชำนาญ ผู้อ่านจะต้องมีสมาธิในขณะที่อ่านข้อความที่ปรากฏอยู่ตรงหน้า มิเช่นนั้นแล้วอาจไม่สามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้ รวมทั้งจะต้องใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน อย่างไรก็ตามต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของเรื่องด้วย หากเป็นการอ่านให้ผู้อื่นฟัง นอกจากเรื่องความถูกต้องในการสะกดถ้อยคำแล้ว เรื่องของศิลปะการอ่านก็มีผลต่อการทำความเข้าใจของผู้ฟังด้วย เช่น น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน สลีลาการอ่าน เป็นต้น (กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์, 2551)

โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ โดยจากการสัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน บ้านห้วยหม้อ (สัมภาษณ์, 1 ก.ย. 2560) พบว่าประชากรในชุมชนนี้ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์จีน อาข่า ลาหู่ ว้า และไทใหญ่ ดังนั้นนักเรียนทั้งหมดจึงเป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พบปัญหาในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ สอดคล้องกับการศึกษาและสัมภาษณ์ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา (สัมภาษณ์, 1 ก.ย. 2560) พบว่า คำที่นักเรียนมักออกเสียงผิดคือคำที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันแต่ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร เช่น คำว่า อาจารย์ ออกเสียงเป็น อาจาง อตทน ออกเสียงเป็น โอะทง เป็นต้น

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการสอนต่าง ๆ พบว่า ปัจจุบันมีการศึกษาและงานวิจัยจำนวนมากที่เห็นว่าดนตรีและเพลงเป็นสื่อที่มีคุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษา เพราะเพลงสามารถช่วยให้ผู้เรียนภาษาที่สองเรียนรู้เรื่องการออกเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และยังช่วยพัฒนาด้านการสะกดคำ รวมถึงพัฒนาทักษะทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ ซึ่ง อรุณี วิริยะจิตรา (2555) กล่าวถึงประโยชน์ของเพลงว่า เพลงทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เพราะมีการเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ทำให้ผู้เรียนตื่นตัว นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงภาษา และช่วยให้ผู้เรียนจดจำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งเพลงยังเป็นสื่อที่หาได้ง่าย เช่น จากอินเทอร์เน็ต และแผ่นซีดีที่มีขายอยู่ทั่วไป ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสร้างแรงจูงใจในการเรียน จึงอาจนำเพลงมาประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ ของนักเรียน โดยการใช้เพลงประกอบกับแบบฝึกทักษะในการจัดการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ ถือเป็นสื่อการเรียนรู้และเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษา เพื่อให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกการอ่านออกเสียง จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะทำให้ให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง แม่นยำ และสามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งปริศนา พลหาญ (2552) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกหรือแบบเสริมทักษะ คือ การจัดประสบการณ์การฝึกฝนโดยใช้ตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้น เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเอง และเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหา รวมทั้งนักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน

จากปัญหาการอ่านออกเสียงที่ได้กล่าวมานั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยมาตรา

แม่แกน แม่กด แม่กบ มากที่สุด นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจและขาดทักษะในการอ่านออกเสียง ทำให้อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ ของนักเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง
3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 เล่ม
2. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 21 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่แกน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ชั้นวิเคราะห์

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา พ.ศ. 2562

1.1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1.3 ศึกษาทฤษฎีการสร้างเพลงและหลักการสอนโดยใช้เพลงรวมถึงหลักการสอนการอ่านออกเสียงและการใช้แบบฝึกทักษะในการจัดการเรียนการสอน

1.2 ชั้นออกแบบ

1.2.1 วางโครงเรื่องเพื่อกำหนดแนวทางและเรียบเรียงข้อมูล เช่น เรียงลำดับหัวข้อ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และการกำหนดกิจกรรมภายในเล่ม จำนวน 3 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน

เล่มที่ 2 การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กด

เล่มที่ 3 การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กบ

1.2.2 ออกแบบแบบฝึกทักษะ โดยยึดหลักและแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกทักษะที่ดี กล่าวคือ ลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกทักษะที่ดีต้องมีหลากหลายรูปแบบ มีคำชี้แจงสั้น ๆ และชัดเจน มีจุดมุ่งหมายว่าต้องการฝึกด้านใด ใช้ภาษาง่ายเร้าความสนใจและฝึกใช้ความคิด ตรงตามเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา เหมาะสมกับวัย ความสามารถของนักเรียนและทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เกิดความพึงพอใจในการเรียน ตามแนวคิดของ ถวัลย์ มาตจรัส (2550) และตามแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2556)

1.3 ชั้นพัฒนา

1.3.1 สร้างแบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง จำนวน 10 ข้อ สำหรับประเมินแบบฝึกทักษะจำนวน 3 เล่ม โดยกำหนดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ตามแนววิธีสร้างของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) ซึ่งได้กำหนดระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แล้วแปลงผลการตอบเป็นคะแนน ได้แก่ 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

1.3.2 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบด้านเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ รูปแบบของบทเรียนในแต่ละ

เรื่อง รวมทั้งเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาและขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ การยอมรับค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนไม่เกิน 1.0 ซึ่งผลปรากฏว่าได้ค่าเฉลี่ยของการประเมินเท่ากับ 4.93 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16 ถือว่าเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ชั้นทดลองใช้

1.4.1 นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 ทดลองแบบ 1:1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนศึกษา (บ้านแม่สะแลบ) ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน โดยผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด และมีการจดบันทึกข้อบกพร่องตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อนำผลมาปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่อง จากนั้นจึงนำผลการทดลองมาหาค่าประสิทธิภาพพบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 64.44/71.11

1.4.2 นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 ทดลองแบบกลุ่มเล็กกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอยแสนใจ (ตชด.อนุสรณ์) ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน โดยคัดเลือกนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน และอ่อน 3 คน เมื่อทดลองเสร็จได้สัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ เพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น จากนั้นจึงนำผลการทดลองมาหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลปรากฏว่า ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 71.93/75.67

1.4.3 นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 ทดลองภาคสนามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาประเมินหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด และแม่กบ ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 84.42/85.22

1.5 ชั้นนำไปใช้

นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ ที่หาประสิทธิภาพ

แล้วไปใช้กับกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา จำนวน 27 คน ที่เรียนใน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

**2. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึก
ทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด
แม่กบ โดยใช้เพลง** ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1. ขั้นวิเคราะห์

วิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้
และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1
การอ่าน และสาระที่ 2 การเขียน จากหลักสูตรแกน
กลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านมนตรวิทยา พ.ศ. 2562
คู่มือครูรายวิชาพื้นฐานภาษาไทยและหนังสือเรียนภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กระทรวงศึกษาธิการ และเนื้อหา
ในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน
แม่กด แม่กบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดแบ่งเนื้อหา
ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2.2. ขั้นตอนแบบ

2.2.1 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอน
ภาษาไทย ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้

2.2.2 ศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายจากเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนต่าง ๆ

2.3. ขั้นพัฒนา

2.3.1 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้
ครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ที่กำหนดไว้ โดยกำหนดเวลาเรียนตามแบบฝึกทักษะ
การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 3 เล่ม ใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง
แผนจัดการเรียนรู้แผนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ 12
ชั่วโมง

2.3.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
เสนอผู้เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผน
การจัดการเรียนรู้ โดยออกแบบประเมินให้ครอบคลุม
เนื้อหา กิจกรรม การวัดผลและประเมินผล โดยใช้
มาตรการประเมิน 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)
ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

จากนั้นนำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินคุณภาพ
แผนการจัดการเรียนรู้ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.93
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.11 ถือว่าเหมาะสมใน
ระดับมากที่สุด

2.4. ขั้นทดลองใช้

ทดลองใช้แบบหนึ่งต่อหนึ่งกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนศึกษา (บ้านแม่สะแลบ)
กลุ่มเล็กกับโรงเรียนดอยแสนใจ (ตชด.อนุสรณ์)
และภาคสนามกับโรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง จำนวน 30 คน
โดยใช้ร่วมกับการทดลองแบบฝึกทักษะ จากนั้นตรวจ
ทานแผนการจัดการเรียนรู้อีกครั้ง แล้วจัดทำฉบับจริง
เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มประชากรต่อไป

2.5. ขั้นประเมินผล

นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ร่วมกับ
แบบฝึกทักษะกับกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา จำนวน 27 คน
ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เพื่อเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนต่อไป

**3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด
แม่กบ** ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1. ขั้นวิเคราะห์

ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
มาตรฐานการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำ
มาสร้างแบบทดสอบ ซึ่งเป็นเนื้อหาเดียวกับที่กำหนดใน
แบบฝึกทักษะ และแผนการจัดการเรียนรู้

3.2. ขั้นตอนแบบ

3.2.1 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบการอ่านคำ
จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบการอ่าน
ประโยค จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบการเขียนคำ
จำนวน 3 ข้อ

3.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน จำนวน 33 ข้อ ตามที่ได้กำหนดไว้

3.3 ขั้นพัฒนา

3.3.1 สร้างแบบประเมินความสอดคล้อง
ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.3.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา
ให้คำแนะนำ และนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจ
สอบความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องระหว่าง
ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาหาค่าดัชนี
ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
(IOC) พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ได้ข้อสอบ
ที่ผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ

3.3.3 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เป็นข้อสอบที่สมบูรณ์ โดยตอนที่ 1
ข้อสอบการอ่านออกเสียงคำ ได้แบบทดสอบจำนวน
10 ข้อ ตอนที่ 2 การอ่านประโยค ได้แบบทดสอบ จำนวน
10 ข้อ และตอนที่ 3 การเขียนคำ ได้แบบทดสอบจำนวน
1 ข้อ

3.4 ขั้นทดลองใช้

3.4.1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นและ
ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองกับนักเรียน
กลุ่มรอบรู้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
บ้านมนตรวิทยา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน

3.4.2 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หา
ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบ
ทดสอบ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่
0.2 – 0.8 ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ ได้แบบทดสอบที่มี
ค่า p อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 จำนวน 21 ข้อ และผลการ
วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกได้ค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป
จำนวน 21 ข้อ จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบ
ทดสอบ โดยใช้สูตรของ Kuder – Richardson (K.R. – 20)

(นพพร ธนะชัยพันธ์, 2552) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ
0.7837

3.5 ขั้นประเมินผล

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จำนวน 21 ข้อ ไปใช้กับกลุ่มประชากร โดยการทดสอบ
ก่อนเรียนและบันทึกผลไว้ หลังจากให้นักเรียนเรียนรู้
ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง แม่กน แม่กด แม่กบ
เสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียนอีกครั้งโดยใช้แบบ
ทดสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อและสลับตัวเลือก แล้วนำ
ผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเปรียบเทียบกับ

**4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
ออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้
เพลง** มีขั้นตอนในการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

4.1 ขั้นวิเคราะห์

ศึกษาหลักการทฤษฎีเกี่ยวกับความ
พึงพอใจ และกำหนดโครงสร้างของประเด็นที่ต้องการวัด
3 ด้าน คือด้านบทบาทของผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียน
การสอน และด้านบทบาทการสอนของครู

4.2 ขั้นออกแบบ

4.2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถาม
ความพึงพอใจจากเอกสาร ตำรา หนังสือที่เกี่ยวข้องกับ
วิธีการและหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
และกำหนดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
ตามแนววิธีสร้างของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) ซึ่งได้
กำหนดระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แล้วแปลผลการตอบ
เป็นคะแนน ได้แก่ 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

4.2.2 ออกแบบแบบสอบถามความ
พึงพอใจ ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
ของนักเรียนตามแนวคิดของ วิจิต สุรัตน์เรืองชัย (2555)

4.2.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง
คำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา ตามที่
ออกแบบไว้ จำนวน 10 ข้อ

4.3 ขั้นพัฒนา

4.3.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษา และข้อคำถาม

4.3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่แก้ไขตามคำแนะนำแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาประเมินความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของคำถามแต่ละข้อ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด

4.3.3 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข แล้วเลือกคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ปรากฏว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ ถือว่านำไปใช้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจได้

4.4 ขั้นทดลองใช้

4.4.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มภาคสนามคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน

4.4.2 ตรวจทานแบบสอบถามความพึงพอใจอีกครั้ง แล้วจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับจริง

4.5 ขั้นประเมินผล

นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญและทดลองใช้แล้ว ไปใช้กับกลุ่มประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา จำนวน 27 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะจำนวน 3 เล่ม ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน ใช้เวลาเรียน 12 สัปดาห์
3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน
4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยการหาค่า E_1/E_2
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความรู้ของนักเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
3. หาค่าเฉลี่ยและหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมมีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 84.42/85.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยเพลง

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียน แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกด ด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ			คะแนน ระหว่างเรียน E_1	คะแนน หลังเรียน E_2
	เล่มที่ 1 (50)	เล่มที่ 2 (50)	เล่มที่ 3 (50)	150 คะแนน	30 คะแนน
1	40	40	41	121	24
2	42	44	42	128	26
3	43	39	42	124	27
4	43	44	42	129	25
5	44	42	43	129	26
6	43	43	43	129	24
7	42	43	41	126	25
8	42	41	42	125	26
9	45	41	41	127	25
10	43	39	42	124	25
11	44	43	43	130	24
12	43	41	40	124	25
13	43	44	44	131	23
14	42	40	42	124	26
15	43	40	42	125	25
16	44	43	44	131	25
17	40	42	43	125	26
18	42	43	42	127	27
19	42	43	44	129	27
20	42	41	41	124	26
21	40	42	43	125	27
22	43	42	41	126	24
23	42	42	42	126	25
24	42	41	42	125	26
25	44	41	44	129	25
26	43	42	43	128	26
27	44	43	44	131	27
28	41	40	44	125	28
29	42	40	42	124	27
30	42	42	44	128	25
รวม	1275	1251	1273	3799	767
เฉลี่ย	42.50	41.70	42.43	126.63	25.57
ร้อยละ	85.00	83.40	84.87	84.42	85.22
โดยรวมมีประสิทธิภาพร้อยละ				84.42	85.22

พินัยกรรม ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2564

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

ของนักเรียน มีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 31.60

คิดเป็นร้อยละ 85.68 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยเพลง

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนผลต่าง
	คะแนนเต็ม 30	คะแนนเต็ม 30	(D)
1	10	27	17
2	12	25	13
3	13	24	13
4	11	26	17
5	10	26	18
6	12	24	13
7	9	26	19
8	10	27	17
9	8	26	21
10	7	27	19
11	10	24	15
12	10	26	15
13	12	27	15
14	8	28	18
15	9	25	14
16	10	24	14
17	7	26	17
18	9	25	14
19	11	24	14
20	8	27	18
21	7	24	16
22	9	26	16
23	10	28	17
24	10	24	11
25	7	26	19
26	8	26	16
27	9	26	13
รวม	256	694	429
เฉลี่ย	9.48	25.70	15.89
ร้อยละ	31.60	85.68	52.96
σ	1.67	1.27	2.39

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านมนตรวิทย์วิทยา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ใน

ระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.59$) หากพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดทุกข้อ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านมนตรวิทย์วิทยา ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1 แบบฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษร ภาพประกอบ ที่เหมาะสม	4.78	0.42	พอใจมากที่สุด
2 แบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	4.63	0.56	พอใจมากที่สุด
3 แบบฝึกทักษะส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.81	0.40	พอใจมากที่สุด
4 สื่อในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลายทำให้นักเรียนอยากเรียน	4.74	0.53	พอใจมากที่สุด
5 เนื้อหาในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.67	0.62	พอใจมากที่สุด
6 แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถอ่านสะกดคำแม่กน แม่กด และแม่กบ	4.63	0.69	พอใจมากที่สุด
7 เวลาในการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเพียงพอ	4.67	0.68	พอใจมากที่สุด
8 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน	4.63	0.69	พอใจมากที่สุด
9 นักเรียนได้รับความรู้จากการทำแบบฝึกทักษะ	4.70	0.67	พอใจมากที่สุด
10 การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.70	0.67	พอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.70	0.59	พอใจมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 84.42/85.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ คือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบโดยใช้เพลง มีค่าเท่ากับ 31.60 คิดเป็นร้อยละ 85.68

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบโดยใช้เพลง โดยภาพรวมผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.59$)

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านมนตรวิทย์วิทยา อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.42/85.22 เนื่องจากมีการวิเคราะห์เนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการศึกษาทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการที่ได้รับความปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบกับการตรวจสอบและประเมินเครื่องมือ

จากผู้เชี่ยวชาญ จึงได้แบบฝึกทักษะที่มีความน่าสนใจ มีความเหมาะสมด้านเวลา ขนาด รูปแบบ และสีของ ตัวอักษรที่ใช้ ประกอบการใช้ภาษาที่สุภาพ เข้าใจง่าย แบบฝึกหัดแต่ละชุดมีคำสั่งที่ชัดเจน มีการวัดและประเมินผล รวมถึงมีการแนะนำเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะอย่าง ถูกต้อง และให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เพื่อวัดระดับความรู้ของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเกิด แรงกระตุ้นในการเรียนรู้ มีความสนุกสนาน ส่งผลให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุวัตถุประสงค์ได้เสมือนกับ การเรียนจากครูผู้สอนโดยตรง สอดคล้องกับคำกล่าว ของ เกริก ท่วมกลาง (2555) ที่ว่า การใช้แบบฝึกทักษะ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะด้านใด ด้านหนึ่งเพิ่มขึ้น และผ่านขั้นตอนการสร้างตามหลักขั้นตอน การสร้างที่ถูกต้อง สามารถสร้างแรงจูงใจให้กับตัวเอง กระตือรือร้นในการเรียนและได้ฝึกปฏิบัติต่อเนื่อง รวมทั้ง มีความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเพลง เพราะการนำเพลงมาใช้ในการสอนภาษาไทยช่วยให้ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง นอกจากนี้จะให้ความไพเราะ ด้านเนื้อร้องและทำนองแล้ว เพลงยังสอดแทรกความรู้ และคติเตือนใจอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญรัตน์ คำแหง (2555) ที่ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบทางวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้เพลงประกอบ ทำทาง มีประสิทธิภาพ 80.20/84.00

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบ ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่บ โดยใช้เพลง พบว่า มีค่าร้อยละหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน คือ 85.68 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ และได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จึงส่งผลให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้เรียนอย่าง มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง เพราะ การอ่านออกเสียงนั้น จะต้องอาศัยหลักการและอวัยวะ ต่าง ๆ ในช่องปากที่ใช้ในการออกเสียง ที่เรียกว่า ฐานกรณ์ โดยแยกตามลักษณะการทำงานในการออกเสียงให้ เข้าใจชัดเจน ในฐานะเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำ ความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2555) รวมถึงความสามารถในการเรียนรู้ ของผู้เรียน ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ที่ได้จาก กระบวนการเรียนการสอน เพราะตัวนักเรียนมีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คุณภาพการสอนของ ครูและปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รองลงมาตามลำดับ จึงจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้อง กับผลงานวิจัยของสุนันทา สายแหว (2552) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ ประสมสระลดรูป-สระเปลี่ยนรูปที่สะกดตรงตามมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดย การใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกด ด้วยแม่กน แม่กด แม่บ โดยใช้เพลง พบว่า โดยภาพรวม ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นไป ตามสมมติฐาน ผลเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ แบบฝึกทักษะมีขนาดตัวอักษร และภาพที่เหมาะสม มีความน่าสนใจและมีรูปแบบ ที่หลากหลาย สอดคล้องกับ ศรัญญา บุญทันตา (2553) ที่ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย โดยใช้ แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ประสมสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนทุกคนมีความพึงพอใจต่อแบบ ฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากสามารถสร้างแรงจูงใจและนักเรียนสามารถฝึกได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องชี้แจงขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน เพราะนักเรียนต้องปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน ถ้าขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งแล้วจะทำให้การเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านการสร้างสื่อวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ให้มีความทันสมัยมีคุณภาพ

2. ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากการใช้เพลง

3. ควรควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2555). *แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เกริก ท่วมกลาง. (2555). *การพัฒนาสื่อ/นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: เยลโล่การพิมพ์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). *นวัตกรรมทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ธัญวรรณ์ คำแหง. (2555). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เพลงประกอบท่าทางวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารนวัตกรรมการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช).
- นพพร ธนะชัยพันธ์. (2552). *สถิติเบื้องต้นสำหรับงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปริศนา พลหาญ. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะหลักเกณฑ์ทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- วิชิต สุรัตน์เรืองชัย. (2555). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ สำหรับครูประถมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2556). *การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ศรัญญา บุญทันตา. (2553). *การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ประสมสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).

พืชมแนศวรสาร ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2564

สุนันทา สายแวว. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระลดรูป-สระเปลี่ยนรูปที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).

อรุณี วิริยะจิตรา. (2555). เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

